

FEDERAȚIA SPORTIVĂ INTERNAȚIONALĂ A MUNCII a devenit o realitate și va gira activitatea sportivă a muncitorimii din toată lumea

— C. G. M. și-a anunțat afilierea —

Conferința Sindicală Mondială și-a încheiat, acum câțiva timp la Paris, lucrările, în cadrul acestora luându-se importante hotărâri pentru viitoarea activitate a vieții sportive muncitorești din toată lumea.

Printre altele, s'a decis reînființarea Federației Sportive Internaționale a Muncii.

De constituirea acesteia, forurile de resort românești au luat cunoștință printr-o adresă a Federației Sportive și Gimnastice a Muncii, din Paris, care a făcut cunoscută Conferința Generală a Muncii, din România, toate hotărârile luate, cerând totodată adeziunea muncitorimii românești la noua federație.

Antecedentele marelui realizări

Federația Sportivă Internațională a Muncii a avut în timpul războiului un antecesor, — Internaționala Sportivă a Muncitorilor Socialiști, — care a funcționat la Londra cu un birou provizoriu. S'a observat însă, după încheierea războiului, că există o dorință generală în clasa muncitoare, de a continua organizarea sporturilor și a recreațiilor, atât pe plan național, cât și internațional.

Astfel s'a conturat ideea constituirii Internaționalii Sportive a Muncitorilor, nu însă fără a înfăptui oarecare schimbări în mișcările sportive muncitorești, pentru a le face mai conforme cu noile condiții de existență. De pildă, se vor depune toate eforturile pentru a se obține participarea U. R. S. S. și a Statelor Unite.

S'a prevăzut, de asemenea, ca pentru țările în care există numai o organizație sportivă națională, a fi înființată o secție care cuprinde pe muncitorii sportivi. Și s'a preconizat apoi organizarea unei Olimpiade sportive muncitorești.

Răspunsul favorabil al C. G. M.

Luând cunoștință de aceste lucruri, ca și de multe alte amănunte privitoare la viitoarea organizare a vieții sportive muncitorești, Conferința Generală a Muncii a răspuns favorabil adresei franceze, comunicând că este de acord cu înființarea Federației Sportive Internaționale a Muncii.

și că își anunță adesiunea cu toată bucuria.

In 123, Rue du Faubourg Saint-Denis, Paris X, încă o afiliere vine să cimenteze bazele solide ale celei mai puternice organizații sportive a muncitorimii mondiale.

D. VIRGIL ION președintele U.F.S.R. și F.R.A. a fost propus de către federația de rugby pentru PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT

RĂSPUNZÂND LA O ADRĂSA TRIMISĂ DE U.F.S.R., PRIN CARE SE CERE PROPUNEREA UNUI SPORTIV DIN CADRUL RESPECTIVEI FEDERAȚII, PENTRU PREMIUL NAȚIONAL PENTRU SPORT, FEDERAȚIA DE RUGBY A HOTĂRÎT, ÎN UNANIMITATE, SĂ FIE PROPUȘ D. VIRGIL ION, ACTUALUL PREȘEDINTE AL U.

F.S.R. ȘI F.R.A., JUCATOR DE RUGBY ÎN PREZENT, RECORDMAN ȘI FOST CAMPION NAȚIONAL DE ATLETISM, INTERNAȚIONAL DE RUGBY ȘI ATLETISM, ȘI ÎN ACELAȘ TIMP CONDUCĂTOR AL MIȘCĂRII SPORTIVE DIN ȚARA NOASTRĂ DE PESTE UN DECENIU.

Cetățenii din Cardiff au văzut cel mai bun football jucat vreodată pe stadionul Ninian Park

In ritmul cântecelor specifice Țării Gaior Dynamo a demonstrat un perfect joc de asociație

LONDRA, 19 (Serviciul nostru special). — După jocul lui Dynamo (Mos. cova), Cardiff a devenit, fără îndoială un oraș mai animat.

Cetățenii celui mai de seamă centru industrial al Țării Galilor (Wells), — în mare majoritate minieri — au avut

prilejul unor comentarii diverse, după victoria largă în dimensiuni a echipei sovietice. În toate localurile, sloganul zilei a fost: „Dynamo a arătat cel mai bun football jucat vreodată pe stadionul Ninian Park”!

Este desigur interesant de amintit că 40.000 spectatori nu au mai avut loc în stadion, vizionând meciul din amplasamente foarte cinstite, care au mers până la ocazii și stâlpii de telegraf dimprejurul arenei. De asemenea, că la banchetă în cadrul căruia s'a consolidat amicitia anglo-sovietică, amatori de fotografie au sălătit pe jucătorii sovietici și Homiel nu a fost eroul cel din urmă.

făcând judicioase pregătiri în două jocuri de antrenament, afară de meciul cu Chelsea.

LONDRA, 19 (Serviciul nostru special). — După meciul cu Chelsea, echipa sovietică Dynamo (Mos. cova) a primit un premiu de 2.500 lire.

Printre un gest de înalt patriotism, jucătorii sovietici, — într-un consens unanim, — au donat banii operei de reconstrucție a orașului Stalingrad.

Dynamo a intrat pe teren în tricouri alb-albastre, iar Cardiff în tricouri roșii-albe, cu numere pe piept. Dar afară de faptul că jucătorii ruși au avut fericirea să învingă și să impresioneze adânc pe sportivii locali, ei au avut și plăcerea de a asculta, înainte și în pauza meciului, muzică specifică regiunii, care le-a lăsat o deosebită amintire.

Comentariul sportiv al lui B. B. C. (postul de radio Londra), Glandon Mac Denis, a făcut observații elogioase și obiective la adresa echipei sovietice. El a spus, printre altele: „Cu toate că pare paradoxal, echipa Cardiff City a jucat cu mult mai bine în repriza II-a, când, cu toate că a primit 7 goluri, s'a comportat peste așteptări.

Dar rezultatul ar fi fost cu totul altul, dacă portarul Homiel nu ar fi apărut atât de extraordinar. Victoria Dynamo-ului trebuie căutăată însă și în sistemele de joc diferite, pe care le-au abordat cele două echipe. În timp ce sovieticii au practicat un perfect joc de asociație, englezii s'au complicat, în acțiuni individuale dăunătoare. Și faptul se datorează desigur indisponibilității unora din jucătorii de la Cardiff, care au trebuit să fie înlocuiți cu jucători neexperimentați în meciuri internaționale.

Între altele, fie spus că Dynamo s'a pus la punct cu antrenamentul,

ANGLIA va avea în anul 1950 cei mai buni jucători de

Kay Stammers a acordat un interesant interviu revistei „Picture Post”

Kay Stammers este un nume cu rezonanță, nu numai în lumea tenisului britanic, dar în orice parte a globului nostru unde se practică jocul cu racheta.

Kay Stammers este finalista la probele feminine de la Wimbledon — competiție câștigată, după cum se știe, de Alice Marble.

...despre generația 1950

Un timp războiului, tenisul, care s'a bucurat întotdeauna de mare cinstire în țara Albionului, a trecut pe planul al 2-lea.

Această situație este remarcată cu tristețe de către Kay Stammers, într-un interviu acordat revistei londoneze „Picture Post”.

„Tinerii talente trebuie încurajate”, continuă Miss Stammers, „și dacă generațiile de tennismeni pentru următorii 3-4 ani sunt com-

promise din cauza împrejurărilor vitregi create de starea de război, este datoria noastră, a celor din vechea gardă, să formăm jucători cari în anul 1950 să fie cel puțin tot atât de tehnici ca noi, dacă nu și mai buni”.

...despre Junior Lawn Tennis Club

Deși după titlu, s'ar părea că este vorba de o simplă grupare sportivă, Junior Lawn Tennis Club este mai mult ca atât, este o organizație în genul federațiilor de noi. În Anglia, tinerii pot fi legitimați la orice grupare sportivă, dar sunt în același timp și membri la „Junior Club”, cum se numește prescurtat.

În timpul războiului, „Junior Club”-ul a făcut tot ce a putut pentru a ajuta pe tinerii jucători de tenis.

„Dacă n'ar fi fost străduințele celor din junior high standard tenisul din Anglia ar fi murit”, constată Kay Stammers.

La competiția interșcolară organizată de Junior Lawn Tennis Club au

— spre bună propagandă — cei mai buni scrimeri bucureșteni.

Un lot select de Start

La startul acestei demonstrații, vor fi: maiorul Burlacu, — singurul învingător al campionului lumii maghiarilor Berczely, în cadrul campionatelor mondiale de la Paris, în 1939; maiorul prof. Panescu, — maestrul școlii de scrimă a Cercului Militar București; Altman Andrei, — fost campion național, actualmente clasat al doilea; Grigore Neculcea, — dublu campion național; Achille Augusto Servadei, — campion național junior; precum și talentatul d-șoara Dobrin Ioana și Măceș Rozeta. Nu este exclus să fie prezentă și campiona națională de floretă Ritta Catalan.

Schiță pentru un istoric al atletismului (II) Exercițiile atletice la Greci și la Romani

Înțeleptul educației fizice a început să prindă sensuri reale, încă de la neoparele antice. Cultura grecească în special a reușit să înalte factorul mișcare, la o neînălțată valoare, pentru educația integrală. În gimnaziile eline accentul cădea pe preocuparea cu fizic, deservită, ca pe spirit, fiindcă educatorii înțeau un singur scop valabil: realizarea idealului armoniei.

Programul gimnaziilor prevedea, pentru a intra în subiect: alergarea, săritura, aruncarea discului și aruncarea suliței, exerciții preluate de pe dotări. Tot în aceste timpuri, se încheagă și înțelesul noțiunii de atletism, care se pregătește ca prin luptă să cucerească premiul, derivat de la atletos = muncă, luptă.

Și tot din această înțeleaptă preocupare de fizic se vor înfăptui și jocurile pitice, isthmice, nemeece, panathenice și olimpice, dintre care ultimele și-au creat o tradiție și o însemnătate, la care nici timpurile moderne nu vor să renunțe.

Jocurile olimpice, cu origini ce se pierd în mitologie, se disputau pe drombrava sacră a stadionului din Olimpia, din Peloponez. Acest stadion situat pe malul râului Alfeos, dincolo de colina Kronion și patronat de statuia chryselefantină a lui Iupiter Paeficif, primea până la 40.000 de spectatori veniți din toată Elada.

Atleții se pregăteau pentru aceste jocuri, cu cel puțin 10 luni înainte, iar ultima lună o petreceau la gimnaziul din Elis, supuși fiind unui regim alimentar special, numai din brânză proaspătă și carne. În această lună sfântă, hieromenele, care preceda jocurile, toate războaiele dintre popoare, trebuiau întrerese. Fiecare ele reprezentau locul de adunare a întregii elite reprezentând cultura grecească. Așa cum a spus marele istoric Duruy: „n'ar fi exagerat să spunem, că în aceste jocuri s'a format genul grec”.

Alergarea

Cel mai vechiu și cel mai fribit exercițiu și al atletismului elin era tot alergarea. Chiar zeul Hermes, mesagerul lui Zeus era un bun alergător, așa cum a dovedit-o duelul lui cu Apolo.

Cartea a XXIII-a din Iliada, ne descrie o întrecere de alergare, cu ocazia concursurilor făcute la înmormântarea lui Patroclos, între șiretul Ulyse și Ajax. Ultimul, împiedicat de Pallas Atena, alunecă însă pe o

Alergătorii pe stadion

grămadă de gunoieri și astfel Ulyse câștigă cursa. Dar, chiar viteazul Achilles, prietenul lui Patroclos, nu era denumit „cel iute de picior”?

Date precise despre alergare, înce-

putem să avem dela Jocurile olimpice. Stadionul era presărat pe atunci, cu nisip fin care aluneca sub picioare, iar atleții purtau niște sandale de piele, endrimis, legate cu curelușe. Pentru realizarea unor cât mai bune performanțe se apelează chiar la unele tratamente medicale sau intervențiuni chirurgicale. Astfel, Hippocrate recomandă reducerea sau chiar scoaterea totală a splinei, prin aplicarea fierului roșu sau a unor ciuperci uscate, cărora li se da foc.

Existau mai multe genuri de alergări. Acelea de viteză erau de două tipuri: dromosul și dialosul. Dromosul, sau cursa simplă se alerga pe o lungime de stadion, adică pe 192 m. Ea a fost prima probă olimpică și singura, la primele trei-sprezece jocuri, și deaceia a rămas și cea mai preferată. Dintre stadio-dromii cei mai cunoscuți, cităm pe Hermogene de Kantos din Lyca, câștigător de trei ori la rând, deci perionikos, și supranumit hippos, calul de cursă, precum și pe Korebos, primul câștigător olimpic înregistrat pe placa de onoare, în anul 778 a. Hr.

În anul 724 a. Hr. s'a introdus dialosul, cursa dublă, care se alerga deș și întors. La ambele aceste probe de

viteză, concurenții alergau în serii de patru, după cum cădeau la sorți. La plecare ei se sprijineau pe niște despicături în pământ și erau separați între ei, prin niște țărâși situate la 1 m. 20 distanță unul de altul.

Patru ani mai târziu s'a adăugat programului și o probă de fond: doli-cosul, de 12 ori stadionul, adică 4.075 m. Dintre doctocodromi, reținem pe art-

Clement Baciu

(Continuare în pag. 3-a)

Sâmbătă seara CEI MAI BUNI SCRIMEURI AI CAPITALLEI vor face o reușită demonstrație a sportului armelor

— e program, învingătorul campionului mondial de sabie —

Voga cavalerilor cu spade a supraviețuit, peste secole și peste prejudecăți anacronice. Și maxima „onoarea este viciul spadasilor” a îndreptățit-o cu prisosință.

Înarmați cu pavyza noarei, medievalii cavaleri au ridicat duelul la rangul de cel mai cinstit și „fair” sport. Credința aceasta s'a perpetuat, peste veacuri, cu tăria lucrului adevărat.

zună virtutea celui mai cinstit dintre învingșii sportului: scrimurul.

O gală de scrimă de mare amploare

Introducerea acestei evocatoare și-a avut rostul ei, pentru a reaminti cititorilor scrima, sportul celor puțin în trecut, sportul maseilor în viitor. Și scrima merită această cinste a zorilor care vin, pentru că ea cultivă fizicește, dar mai ales moralmente, suplinind în această direcție lipsurile multor alte sporturi.

Se ivește deasupra dată cel mai merit prilej pentru propagarea scrimii

Sâmbătă 24 Noembrie, începând dela ora 8 seara, în saloanele de marmură ale Cercului Militar, în cadrul unui fastuos bal, — sportul armelor se manifestă printr-o mare gală, în cadrul căreia vor evolua

Achille Servadei

Scrima este și astăzi sportul cu viteză și cel mai pur cavalerism. Lucrurile merg până acolo încât competiții trebuie să anticipeze decizia arbitrilor, anunțând singur vârful floretei sau muchia sabiei, pe plastronul sau alb!

Tuș! Un cuvânt simplu, care re-

— spre bună propagandă —

Un lot select de Start

La startul acestei demonstrații, vor fi: maiorul Burlacu, — singurul învingător al campionului lumii maghiarilor Berczely, în cadrul campionatelor mondiale de la Paris, în 1939; maiorul prof. Panescu, — maestrul școlii de scrimă a Cercului Militar București; Altman Andrei, — fost campion național, actualmente clasat al doilea; Grigore Neculcea, — dublu campion național; Achille Augusto Servadei, — campion național junior; precum și talentatul d-șoara Dobrin Ioana și Măceș Rozeta. Nu este exclus să fie prezentă și campiona națională de floretă Ritta Catalan.

Primul și al doilea goal al Carmenului... (Frenkel în... admirație)

Pr mii corespondenți școlari ai zăru'ui nostru au fost numiți

În urma apelului nostru la care au răspuns cu entuziasm elevii liceelor din Capitală — au fost numiți corespondenți și depozitari ai „Sportului Popular”, următorii:

Lic. Gh. Lazăr: Vasulescu H., Vălcov Venceslav, Loga Constantin, L. Practic com. Nr. 4: Marinescu, Lic. Sft. Gheorghe: Murăreț Vasile, Lic. Gh. Sincal: Ionescu Horia, Lic. Com. Regele Carol I: Niculescu Petre, Mazilu Teodor, Lic. Constr. Civile: Cazacu Virgil, Lic. Principele Carol: Finanșu Mircea, Chendreau Ion, Lic. Aurel Vlaicu: Rauscher Dan, Lic. Prof. Asociați: Avedisian Avedis, Lic. Cultura II (B): Todor Anton și Radwaner Adrian, Lic. Matei Basarab: Crăstev Dumitru și Sebastian Săfianu, Lic. Mihai Viteazul: Mironescu P.V., Lic. Cultura I (A): Oberst Edgar, Lic. Kretulescu: Kolanus Nicolae și Mărgineanu Ion, Lic. Industria II: Branște Nicolae, Branște Ion și Băileanu Mircea, Lic. Cultura III: Iacob Nicu.

Toți aceștia sunt convocați, pentru a li se de ultimele înmănuiri și detalii, Miercuri 21 Noembrie, la redacția zăru'ui nostru, la ora 19 (7 seara).

Fetele și provincialii

Ținem să remarcăm încăodată că la apelul nostru sunt chemați a răs-

punde și elevii liceelor din provincie (care ne vor trimite dăru de ceață asupra activității sportive a școlii, de reprezentă, prin corespondență), ca și elevule a căror adesiune va fi primită cu cea mai mare plăcere.

Așteptăm deasemenea răspunsul elevilor dela celelalte licee, care încă nu au reprezentanți:

Lic. Centemir, Lic. C. Brăncoveanu, Lic. St. Sava, Lic. I. Caragiale, Lic. com. P. Rares, Lic. Spiru Haret, Lic. com. P. Mihai I, Lic. com. N. Bălcescu, Lic. M. Eminescu, Lic. St. Andrei, Lic. St. Iosif, Lic. Barbu Delavrancea, Lic. ind. Polizu Nr. 1 Lic. Băel, Lic. Titu Morescu, Lic. eteana Băel, Lic. Titu Morescu, Lic. Voavodul Mihai, Lic. Schevit Thirrin, Școala Armeană, Școala com. Nr. 1-2, Școala de Horticultură, Școala Normală de băieți, Școala de Târnău.

Doritorii se pot prezenta oricând la redacția zăru'ui nostru (str. Belvedere 6, et. III).

Campionatul juniorilor a fost amânat

Din cauza timpului nefavorabil, campionatul juniorilor a fost amânat, urmând a se stabili ulterior data reluării lui.

Despre Junior Lawn Tennis Club

ANGLIA va avea în anul 1950
cei mai buni jucători de

Kay Stammers a acordat un interesant interviu revistei „Picture Post”

„Iată cum nu trebuie să joci” spune Kay Stammers elevii sale

promise din cauza împrejurărilor vitregi create de starea de război, este datoria noastră, a celor din vechea gardă, să formăm jucători cari în anul 1950 să fie cel puțin tot atât de tehnici ca noi, dacă nu și mai buni”.

...despre Doreen Spears

Kay Stammers are o elevă preferată. Este vorba de tânăra Doreen Spears, în vârstă numai de 12 ani.

Despre Doreen Spears, Kay Stammers ne spune următoarele:

Spears este înțelegătoare, extrordnă, E una din cele mai promițătoare talente pe care le-a produs Junior Club-ul în ultimii ani. Astăzi la vârsta de 12 ani, ea posedă un joc complet și un umitor simț pentru spațiu.

Are toate „atou”-urile ca să devină una din cele mai bune jucătoare de tenis pe care le-a cunoscut Marea Britanie.

Trebuie să recunoaștem că părerile pe care le are Miss Stammers sunt părerile unei cunoscătoare în materie.

h. m.

În atenția regiunilor și județelor O. S. P.

În vederea strângerii materialului de fine de an, Comitetul Central al Organizației Sportului Popular, roagă toate regiunile, județele și localele O. S. P. să expedieze de urgență pe adresa secretariatului, Str. Batiștei No. 4 dări de seamă cuprinzând amănunțit toată activitatea pe anul 1945.

Totodată se vor anexa fotografiile și eventuale tăcuturi din ziare privind activitatea acestor regionale, județene sau locale.

Materialul trebuie trimis până la 1 Decembrie.

Alergătoarea dorică

pem să avem dela Jocurile olimpice. Stadionul era presărat pe atunci, cu nisip fin care aluneca sub picioare, iar atleții purtau niște sandale de piele, endrimis, legate cu curelușe. Pentru realizarea unor cât mai bune performanțe se apelează chiar la unele tratamente medicale sau intervențiuni chirurgicale. Astfel, Hippocrate recomandă reducerea sau chiar scoaterea totală a splinei, prin aplicarea fierului roșu sau a unor ciuperci uscate, cărora li se da foc.

Existau mai multe genuri de alergări. Acelea de viteză erau de două tipuri: dromosul și dialosul. Dromosul, sau cursa simplă se alerga pe o lungime de stadion, adică pe 192 m. Ea a fost prima probă olimpică și singura, la primele trei-sprezece jocuri, și deaceia a rămas și cea mai preferată. Dintre stadio-dromii cei mai cunoscuți, cităm pe Hermogene de Kantos din Lyca, câștigător de trei ori la rând, deci perionikos, și supranumit hippos, calul de cursă, precum și pe Korebos, primul câștigător olimpic înregistrat pe placa de onoare, în anul 778 a. Hr.

În anul 724 a. Hr. s'a introdus dialosul, cursa dublă, care se alerga deș și întors. La ambele aceste probe de

Discobolul lui Myron